



Република Србија  
АГЕНЦИЈА ЗА БОРБУ  
ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ  
Број: 014-07-00-0250/18-11  
Датум: 25.06.2018. године  
Царице Милице 1  
Београд

На основу одредаба чл. 5. и 15. Закона о Агенцији за борбу против корупције ("Службени гласник РС", бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС, 112/13-аутентично тумачење и 8/15-УС) у поступку за одлучивање о постојању повреде Закона о Агенцији за борбу против корупције који се води против Борислава Грубора из Београда, [REDACTED] директор Агенције за борбу против корупције дана 25.06.2018. године доноси:

#### РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је Борислав Грубор, ранији директор Института за нуклеарне науке "Винча" Београд, поступио супротно одредбама чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, на тај начин што је током вршења наведене јавне функције са својим сином Слободаном Грубором закључио уговоре о раду бр. 177/1 од 01.02.2016. године, бр. 1246/1 од 28.06.2016. године, бр. 1630/1 од 29.09.2016. године, бр. 2491/1 од 30.11.2016. године и бр. 326/1 од 28.02.2017. године, на основу којих је именовани засновао радни однос на одређено време, на радном месту технички сарадник у Центру за моторе и возила-организационој јединици Института, и што је са својим сином закључио Уговор бр. 555/1 од 26.02.2016. године на основу којег ће Институт за нуклеарне науке "Винча" Београд платити његовом сину трошкове школарине докторских студија на Универзитету Сингидунум, а да о сукобу интереса који је имао у наведеним ситуацијама није писмено обавестио Агенцију за борбу против корупције,

па му се, на основу одредбе чл. 51. ст. 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције, изриче

#### МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

II Изрека и сажето образложење овог решења биће објављени у "Службеном гласнику Републике Србије" и "Службеном листу града Београда".

III Трошкове објављивања овог решења сносиће Борислав Грубор.



## Образложење



Против Борислава Грубора, ранијег директора Института за нуклеарне науке "Винча" Београд (у даљем тексту: Институт), покренут је, на основу пријаве, поступак ради утврђивања повреде одредаба чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције (у даљем тексту: Закон о Агенцији), због тога што је током вршења наведене јавне функције са својим сином Слободаном Грубором закључио уговоре о раду бр. 177/1 од 01.02.2016. године, бр. 1246/1 од 28.06.2016. године, бр. 1630/1 од 29.09.2016. године, бр. 2491/1 од 30.11.2016. године и бр. 326/1 од 28.02.2017. године, на основу којих је именовани засновао радни однос на одређено време, на радном месту технички сарадник у Центру за моторе и возила-организационој јединици Института, и што је са својим сином закључио Уговор од 26.02.2016. године на основу којег ће Институт платити његовом сину трошкове школарине докторских студија на Универзитету Сингидунум, а да о сукобу интереса који је имао у наведеним ситуацијама није писмено обавестио Агенцију за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција).

Изјашњавајући се на обавештење о покретању поступка, Борислав Грубор је, поред осталог, навео да је Управни одбор Института у неформалним разговорима био упознат са чињеницом да његов син заснива радни однос на одређено време у Центру за моторе и возила, организационој јединици Института, али да није у складу са одредбом чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији писмено обавестио о постојању сукоба интереса Управни одбор и Агенцију, јер је у Институту вишедеценијска и устаљена пракса и неспорна чињеница да директори организационих јединица врше одабир лица која ће бити примљена у радни однос у Институт, а која треба да буду распоређена на радним местима у оквиру њихове организационе јединице, да у току 40 година стажа у Институту није познат случај да је у Институту закључен уговор о раду са лицима које није изричито предложио директор организационе јединице, и да се то односи и на предметни случај. Даље је навео да директор Института на основу писане иницијативе, тј. захтева за пријем у радни однос директора организационе јединице врши пријем у радни однос и закључује уговор о раду, и да је једино он могао да закључује уговоре о раду с обзиром на то да као директор Института није пренео овлашћење за закључивање уговора о раду на директоре организационих јединица. Навео је да је захтев за заснивање радног односа повезаног лица са директором Института поднео директор организационе јединице који није имао лични интерес за пријем у радни однос наведеног лица и са којим директор организационе јединице није у повезаном односу, те да није било несавесног и неодговорног вршења јавне функције на начин који угрожава јавни интерес, и да по његовом мишљењу није постојала обавеза обавештавања непосредно претпостављеног и Агенције. Истакао је да је непосредни руководилац његовог сина био директор организационе јединице, а не он као директор Института, да је његов син пре него што је примљен у радни однос најпре волонтерски обављао послове на радном месту на које је примљен, а за које је испуњавао услове прописане Правилником о организацији и систематизацији радних места у Институту, и да је реч о пословима на радном месту технички сарадник, који подразумевају теренски рад, и који се финансирају из средстава остварених пружањем услуга на тржишту, а не на

